

Zaman Gösterir

– Tuğsel Karakırık · 29 Kasım 2025

İnsan sevdiği gibi görürmüş dünyayı. Sevdiği gibi, sevdiği kadar... Onu gördüğümde sevilme isteğim sevme duygusundan fazlaydı. Hatayı kendimde aradım. Bir süre sonra da aramayı bıraktım, alıştım. Biliyorum desem daha olasılıklı olurdu ama ben hissediyorum. Sevildiğim yerden men edileceğim. Bu bana ne kaybettirir; belki birkaç zaman, belki umut belki heyecan belki de bu çıkmazlığa bir nokta koydurur. Oldurmaya çalıştıkça olanı göremez hale geldim. Bazı anlar var ki onun yanında emin oldukça yalnızken kuşkulara sürüklendim. Farkındayım, çok düşündüğümde oluyor bunlar. Kafaya takma sanatımı icra ediyorum ama aşk gerçekten de kafayı bu kadar yorar mı? Kimse mükemmel değil herkesin bir kusuru var. Ama benim eksik parçalarımı görmelerini duymalarını istemiyorum. Harika bir insan gibi görünme çabam yok sadece hatalı bir insan yaftalamasını kendime konduramıyorum. Bundan sonrası daha çetin geçecek. Rüzgar fırtınaya dönecek, sessizlik çığığa ve insan açlığıyla yüzleşecek. Ben de yüzleşeceğim. Yalnızlık durgunluk, yanlış olmayan her durum duruluk verecek. Ruhum bilir yönünü, bakalım her şeyi bize zaman gösterecek.

Tuğsel